

[Landbrugsministeren.]

måneder, der indeholdes i den nugældende kornlov, vil basispriserne for foderkorn ved overgangen til det ny høstår være 4 kr. pr. 100 kg højere end de i det nye høstår gældende, men man er vejet tilbage for at efterbetale dette beløb på foreliggende beholdninger, idet man er af den opfattelse, at de handlende vil være i stand til at tilrettelægge deres dispositioner således, at tab undgås, når de så mange måneder i forvejen er klar over situationen.

Hvad endelig angår forslaget til lov om en rapsordning, tilsigter dette stort set en uændret forlængelse for høstårene 1963-64 og 1964-65 af den ordning, der ved lov af 29. november 1961 blev gennemført for årene 1961-62 og 1962-63. Som det vil erindres, blev den gældende rapslov gennemført, da der på grund af en enkelt margarinefabrikks modstand ikke kunne opnås enighed om forlængelse af de tidligere ordninger, der hvilede på en frivillig aftale mellem parterne, d. v. s. margarinefabrikkerne, frøhandlerne og landbruget.

Ordningen har givet landbruget tilskud fra rapsfonden på ca. 7,8 mill. kr. årlig i de 2 sidste høstår og endvidere betydet en afsætningsgaranti til mindstepriser for et kvantum rapsfrø på 18.000-19.000 tons årlig. I høståret 1961-62 var eksportpriserne imidlertid så gunstige, at rapsfrøet med fordel kunne sælges til eksport, hvorimod de faldende priser på rapsfrø og andre vegetabiliske fedtstoffer i 1962-63 har gjort prisgarantien for det omhandlede kvantum aktuelt.

Rapsfondens tilskud pr. kg frø bliver i indeværende høstår kun ca. 14 øre pr. kg mod 27 øre pr. kg rapsfrø i høståret 1961-62 som følge af, at rapshøsten i 1962 blev dobbelt så stor som året før. Rapsfondens indtægt er jo uafhængig af rapshøsten og alene bestemt af margarineindustriens fedtstofforbrug.

Lovforslaget følger ret nøje teksten i den gældende lov, der i det store og hele har fungeret tilfredsstillende for såvel industrien som frøhandelen og landbruget. På enkelte områder har erfaringerne fra lovens administration dog givet anledning til en tydeliggørelse af lovteksten. Det gælder bl. a. industriens aftagningspligt, hvortil der ikke

kan knyttes særlige betingelser af nogen art, og endvidere afregningsgrundlaget over for avlerne vedrørende rapsfrø, der er videregivet til margarineindustrien.

Jeg vil gerne her beklage, at det ikke har været muligt at tilendebringe de med landbrugsorganisationerne påbegyndte forhandlinger om landbrugsordningerne i det kommende år. Jeg gjorde straks ved forhandlingernes begyndelse opmærksom på, at en hurtig forhandling var nødvendig, og fra min side har det ikke skortet på fremskyn-delse, men jeg forstår, at landbrugsorganisationerne ikke har haft praktiske muligheder for at fremme forhandlingerne mere, end sket er.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt kan henvise til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale de 3 forslag til velvillig behandling i det høje ting.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om leje.

Forslaget tager sigte på at indføre en mere direkte kontrol med fastsættelsen af lejen i det ustøttede udlejningsbyggeri.

En sådan direkte kontrol var gældende i tiden fra 1951 til 1959, da den gældende lejelov trådte i kraft. Kontrolbestemmelserne udgik med henblik på at stimulere det private udlejningsbyggeri, som på dette tidspunkt var af et meget beskedent omfang. Man regnede med, at konkurrencen fra det statsstøttede byggeri, hvor lejen er omkostningsbestemt, ville sikre en rimelig lejefastsættelse også i det ustøttede byggeri. Man lagde endvidere vægt på, at loven indeholder et almindeligt forbud mod misforholdsleje og ubillige vilkår, således at lejerne også herigennem skulle have et værn mod misbrug fra udlejernes side.

De forudsætninger, man gik ud fra, har imidlertid ikke holdt stik. Den stærke efterspørgsel, der stadig er efter boliger, navnlig i de større byområder, har gjort det muligt at udleje til lejer, som ikke altid står i rimeligt forhold til lejlighedernes værdi set på baggrund af byggeriets karakter og de med opførelsen forbundne omkostninger. Regeringen har derfor fundet det påkrævet at søge gennemført foranstaltninger, der kan